

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Kush e ka radhën?
ADRESA	https://www.gazetatema.net/blogu-tema/kush-e-ka-radhen-i590590
BURIMI	gazetatema.net
GJENDJA	online

KOHA

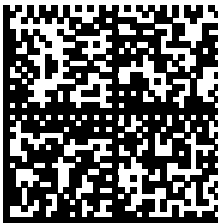
KAPUR NGA NE	6 tetor 2026, 10:09:29 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	6 tetor 2026, 10:04:07 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	ab70ba6b2428d2ee7c4e3d5758ffa1934bd1023923120846d7aa181d8048dd7c
TEKSTI	ac7521f6b92ebdaac8b217da79dcc14b3dda1c677eca4418663cb2b78aada1ba
PAMJA	09245aa0160b76c94d32c1ab83df5cc077ab97b7282170fffcc3f2424091ec71

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	c8232ec53c0a7592ce14d2b93aa8000e2a48635b72ceb04b60b36ba79e228028
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	—
ANKORIMI	nuk është ankoruar ende <i>Kjo hyrje nuk është përfshirë ende në asnjë pemë Merkle të dërguar. Zinxhiri i hash-eve provon rendin dhe integritetin; koha jo.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/c8232ec53c0a7592ce14d2b93aa8000e2a48635b72ceb04b60b36ba79e228028>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

- [Politika](#)
- [Sociale](#)
- [Kronika](#)
- [Ekonomia](#)
- [Editorial](#)
- [Antena](#)
- [Blog](#)
- [Rajoni](#)
- [Bota](#)
- [Kulturë](#)
- [Sport](#)
- [Lifestyle](#)
- [Hosteni](#)

English

Built and Monetized by

English

ie [Kush e ka radhën? Elion Musk rihton statusin e trilionerit, sa arrin pasuria e tij zvoninir Boban tlet pa hitra. Infantino do te rizgjidhet pa problem ne krye te FIFA Zgjedhjet](#)
fundit

Kush e ka radhën?

6 Tetor 2026, 12:04 Blog TEMA

Nga Albatros Rexhaj

Të hënën, në Tiranë, Bledi Mane po ecte në rrugë me telefonin në vesh kur dikush e quajti “servil të Ramës”. Pastaj erdhën vezët. U hodhën edhe gurë.

Mane pyeti: “Po me mua çfarë keni?”

Pyetja nuk ishte aq naive sa tingëllonte. Bledi Mane nuk është qeveria. As Ylli Manjani. As unë.

Më vonë Gent Progni mori mikrofonin dhe e ktheu atë që kishte ndodhur në çështje radhe. Mane, sipas tij, ishte goditur para kohe. Manjani duhej të ishte i pari, “Albatrosi” pas tij dhe Mane më vonë.

Që këtej e tutje veza nuk më intereson shumë. Veza thyhet, bën pis xhaketën, lahet dhe mbaron aty.

Një listë kërkon mendim. Dikush i ka vënë emrat në radhë. Dikush ka vendosur se cili duhet të jetë i pari dhe cili vjen pas tij. Dhe, me sa duket, kriteri nuk është posti publik, pushteti apo përgjegjësia shtetërore. Ne të tre nuk jemi ministra, nuk votojmë ligje, nuk komandojmë policinë dhe nuk firmosim tenderë. Jemi njerëz që flasim publikisht dhe që, secili në mënyrën e vet, nuk futemi në rreshtin e mendimit që sot dominon një pjesë të madhe të medias dhe të opozitës në Tiranë.

Studiot janë plot me njerëz që e kritikojnë Edi Ramën. Portalet po ashtu. Shumica e analistëve që shoh unë në ekran mendojnë ndryshe nga unë.

Mirë bëjnë. Është e drejta e tyre.

Por e drejta nuk bëhet më e vogël kur mbetesh në pakicë. Pikërisht aty fillon të ketë kuptim.

Gent Progni mund të mendojë se jam gabim. Mund të më kundërshtojë, të shkruajë kundër meje, të tallet me mua, të dalë në televizion dhe të thotë se analiza ime nuk vlen asëllëkë. Kjo duhet debat. Mund të protestojë kundër qeverisë çdo ditë të lavës. Në të drejtë.

Por nuk mund të më caktojë radhën.

Për ta bërë një qytetar të goditshëm, së pari duhet t'i hiqet statusi i qytetarit. "Servil i Ramës" e bën pikërisht këtë punë. Tri fjalë dhe qytetari zhduket: mendimi i tij bëhet porosi, fjala e tij shërbim, dhe ai vetë zgjatim i një pushteti që turma e ka shpallur armik.

Pas kësaj, guri duket më i lehtë.

Provoni ta thoni pa etiketën: "Goditëm një burrë në rrugë sepse nuk na pëlqen çfarë thotë në televizion."

Nuk tingëllon mirë, sepse nuk është mirë.

Vendosini përpara "servil i Ramës" dhe papritur dikujt i duket protestë.

Njeriu është i njëjti. Guri është po ai. Ka ndryshuar vetëm leja morale për ta hedhur.

Këtu fillon Policia e Mendimit. Jo domosdoshmërisht në ndonjë zyrë, me dosje dhe uniformë. Mund të fillojë edhe në një shesh, kur një grup bindet se ka të drejtë të vendosë cili mendim është i gabuar dhe kush duhet ndëshkuar sepse e ka.

Do të thonë se po e zmadhoj një incident banal. Nuk më shqetëson. Një vezë është banale. Një listë njerëzish që "e kanë radhën" nuk është.

Shaka është kur askush nuk është goditur. Këtu një njeri u godit realisht dhe më pas një tjetër doli publikisht e tha se dy emra të tjerë duhej të kishin qenë përpara tij. Kjo nuk mbyllet me të qeshur. Të paktën duhet të interesojë prokurorinë.

Duhet të interesojë edhe shtetin.

Ne i kemi dhënë shtetit monopolin e forcës për një arsye shumë të thjeshtë: që unë të mos kem nevojë të mbledh njerëzit e mi dhe Gent Progni të vetët. Që rruga të mos vendoset nga numri i njerëzve që mund të sjellë secili. Që Kanuni të mos kthehet aty ku shteti lë bosh vendin e ligjit.

Shteti më thotë: ti ec i lirë, unë të mbroj. Nëse këtë nuk e bën, qytetari fillon të mendojë për mbrojtjen e vet. Dhe aty kemi hyrë në një vend shumë më të shëmtuar se debati politik.

Unioni i Gazetarëve e dënoi sulmin ndaj Bledi Manes. Mirë bëri.

Shoqatat e gazetarëve, rrjetet e lirisë së medias, federatat ndërkombëtare janë zakonisht shumë të shpejta kur dikush prek një gazetar. Këtë herë nuk kam parë të njëjtin refleks.

As nga Bashkimi Evropian. Çdo vit na lexojnë raportin për lirinë e medias, sigurinë e gazetarëve, standardet demokratike dhe kushtet që duhen përmbushur për të hyrë në Evropë. Një gazetar u godit në rrugë dhe tre emra u vendosën publikisht në një radhë për t'u goditur. Deri tani, nga Delegacioni nuk kam parë asnjë fjali.

Liria e fjalës nuk provohet kur mbron njeriun që mendon si ti. Ajo provohet kur mbron njeriun që të bezdis, atë që nuk do ta ftoje në tavolinën tënde, atë që do të doje ta kishte gabim.

Gent Progni, unë nuk të kërkoj leje për të menduar. As për të folur.

Ti mund të më kundërshtosh sa të duash. Mund të shkruash kundër meje. Mund të thuash se jam gabim. Me këtë nuk kam asnjë problem.

Por nëse një ditë mendon se e drejta jote e protestës të jep të drejtën të më dalësh përpara, të më bllokosh, të më prekësh apo të më detyrosh me forcë të hesht, atëherë nuk jemi më në debat. Aty ka hyrë ligji. Dhe ligji njih jo vetëm të drejtën tënde për të protestuar, por edhe **të drejtën time për t'u mbrojtur**.

Unë do të vazhdoj të mendoj siç mendoj. Do të vazhdoj ta them. As veza, as guri dhe as mikrofoni nuk ndryshojnë ndonjë gjë këtu.

Por lista më intereson. Listat kanë një zakon të keq: fillojnë me emra, pastaj kërkojnë radhën.

Lini një Përgjigje

Koment *

Emër *

POSTOJE KOMENTIN

[Debati mbi 'Territorialet', midis identitetit, kontributit, pragmatizmit dhe hipokrizisë](#)

11:25 Blog / 1 koment

Dy fjalë përshëndetëse në ditën e Shën Françeskut

10:50 Blog / 2 komente

Nuk është teknika e votimit problemi, por teknika e bërjes së votës

17:25 Blog / 9 komente

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.